

КУРСОВА РАБОТА

ПО МАКРОИКОНОМИКА

НА ТЕМА:

**ДЕБАТЪТ ЗА БЪДЕЩЕТО НА КАПИТАЛИЗМА В КОНТЕКСТА НА
ГОЛЯМАТА РЕЦЕСИЯ ОТ 2007 – 2009 Г.”**

(ПОЛ МЕЙСЪН. ПОСТКАПИТАЛИЗМЪТ)

Изготвил:

Проверил:

София, 2017

УВОД

Банковата криза, която започна през 2007 г. и се превърна в глобална криза през 2008 г. вероятно представлява повратна точка в историята на капитализма. Освен, че е най-сериозната икономическа криза, пред която пазарно-ориентираните капиталистически икономики се изправиха след 1929 г., тя е и социална криза, тъй като Международна организация на труда прогнозира, че безработицата ще се увеличи до 212 млн. пред 2019 г.¹ Според Организацията по храна и земеделие, с намаляването на доходите на бедните домакинства, то международните цени на хранителните стоки ще останат високи, броят на недохранените хора в света ще се увеличава – 10.8% са недохранените жители на света за 2015г. и, за първи път, те надхвърлят един милиард².

Неолиберализмът, от своя страна, не трябва да се разбира само като радикален икономическия либерализъм, а също като идеология, която е враждебна към бедните, работниците и социалната държава. Капитализмът може да бъде неразривно нестабилен, но се намира в дълбока криза и се счита, че е вреден за настоящия световен ред.

1. Глава първа на „Посткапитализма”

В първа глава на "Пост-капитализма" са изложени четири аргументи и / или теории, които изграждат всички идеи на автора. На първо място, Мейсън призовава за вариант на теорията на Кондратиев относно "дългите вълни" на капиталистическия растеж. Той представя вариант, чиято разликата е значението на разбирането на този ритмичен процес от гледна точка неговото политическо (икономическо) оспорване. Следователно противопоставянето на дадена фаза на капиталистическия растеж не е просто предвидим страничен ефект, който трябва да протече в исторически аспект, може би като част от опитите за "подем", но е конститутивен. Защото без такава съпротива, капиталистите в преследване на възможностите за конкурентна печалба не са принудени да преследват вид радикална социално-техническа и социално-политическа иновация, която носи новия "подем" и последващия "златен век". Вместо това те могат да продължат да преследват "лесни" възможности за затягане на винтовете на съществуващите механизми с оглед „изсмукване” на печалба, дори и когато системата има тенденция на стагнация.

¹ <https://www.theguardian.com/news/datablog/2015/jan/20/global-unemployment-forecast-to-hit-212m-country-by-country-breakdown>

² <https://ourworldindata.org/hunger-and-undernourishment/>